

PROTOKOLLAT MED TILKENDEGIVELSE

meddelt onsdag den 4. juli 2012

i faglig voldgiftssag 2011.0155

Fagligt Fælles Forbund – Den offentlige Gruppe

(advokat Peter Nisbeth)

mod

Aalborg Zoologiske Have

(advokat Jørgen Vinding)

Twisten

Twisten vedrører urimelig afskedigelse af tre af klagers medlemmer ansat ved den selvejende institution Aalborg Zoologiske Have. Sagen er indbragt for et afskedigelsesnævn i medfør af overenskomst mellem KL og Fagligt Fælles Forbund for specialarbejdere, faglærte gartnere, faglærte brolæggere, faglærte stukkatører, faglærte murere m.fl.

Påstande

Klager har nedlagt følgende påstand: Indklagede skal til klagers medlemmer A, B og C betale en af Afskedigelsesnævnet fastsat godtgørelse, der maksimalt kan fastsættes til sædvanlig løn for en periode svarende til det dobbelte af arbejdsgivers opsigelsesvarsel overfor de ansatte.

Indklagede nedlagt følgende påstande: Principalt frifindelse. Subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end påstået af klager.

Sagens behandling

Sagen blev behandlet mundtligt onsdag den 4. juli 2012 med højesteretsdommer Jon Stokholm som opmand. Som sidedommere udpeget af klager fungerede Hanne Gram og David Gibson. Som sidedommere udpeget af indklagede fungerede Erik Bøgward Christiansen og Jesper Lykke Christensen.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaringer af Frank Ofloff Thomsen, A, B, C, Henrik Johansen, Søren Sørensen og Lotte Bjerring.

Efter bevisførelse og procedure voterede rettens medlemmer. Der kunne ikke blandt sidedommerne opnås flertal for noget resultat. Sagen blev derefter overladt til opmandens afgørelse. Opmanden fremkom herefter med nedenstående tilkendegivelse.

Opmandens tilkendegivelse

Sagens afgørelse måtte tage sit udgangspunkt i overenskomstens § 26, stk. 8, hvoraf følger, at dersom det findes, at en opsigelse ikke er rimeligt begrundet i den ansattes eller ansættelsesmyndighedens forhold, kan det pålægges ansættelsesmyndigheden at afbøde virkningerne af opsigelsen ved fastsættelse af en godtgørelse. Da der i sagen som afskedigelsesgrund var påberåbt arbejdsmangel, måtte det indledningsvis vurderes, om opsigelsen var rimeligt begrundet i ansættelsesmyndighedens forhold. Det måtte her lægges til grund, at der var tale om en efter forholdene større virksomhed, der gennem årene havde haft overskud, der efter bestyrelsens og direktionens skøn var betænkeligt lave. Et budget viste, at der fremover ville opstå underskud, dersom intet tiltag blev foretaget. Der var netop foretaget en større investering i haven af en størrelsesorden på ca. 42 mio. kr. Denne investering var tænkt finansieret via fondsstøtte, som var udeblevet, hvorfor der i stedet for var anvendt en lånefinansiering. Under disse omstændigheder måtte det lægges til grund, at Aalborg Zoologiske Have havde et behov for at reducere sine omkostninger, herunder sine lønudgifter, hvorfor afskedigelserne var rimeligt begrundet i Aalborg Zoologiske Haves forhold.

Der måtte ved valget af, hvem blandt kvalificerede medarbejdere, tillægges ansættelsesmyndigheden, Aalborg Zoologiske Have, en meget vidtgående skønsmargin. Det måtte lægges til grund, at de tre medarbejdere, der var blevet afskediget, ikke ville være blevet afskediget, dersom der ikke havde været behov for nedskæringer. Ledelsen havde ved afskedigelserne søgt at finde de medarbejdere, som under disse omstændigheder bedst kunne undværes. Det havde været berettiget at anlægge en helhedsvurdering af samtlige medarbejdere, men ledelsen havde i ”agter”-skrivelserne og i de endelige afskedigelsesbreve på behørig vis uddybet og begrundet denne vurdering. Der var med rette lagt vægt på medarbejdernes formidlings-evner, men dette havde ingeniende været det eneste kriterium. Det måtte lægges til grund, at anciennitetsmomentet havde indgået i vurderingen på en måde, der var forenelig med den retningslinje, der er lagt fast i opmandsafgørelsen af 13. juli 2011 i faglig voldgift FV 2010.0064 og 2010.0065, Fagligt Fælles Forbund mod Kommunernes Landsforening for Kolding Kommune og Vejen Kommune. Bevisbyrden for, at der forelå usaglighed eller vilkårlige momenter måtte påhvile klager, og noget bevis i så henseende var ikke ført, ej heller for, at det skulle have spillet nogen rolle, at en af de afskedigede dyrepassere tidligere havde været tillidsmand og medlem af Aalborg Zoologiske Haves bestyrelse.

Proceduren op til afskedigelserne i forbindelse med fastlæggelse af besparelserne havde vel fremstået som forvirrende, men dette skyldtes, at ledelsen havde indtaget et meget åbent standpunkt og tidligt inddraget medarbejderne i overvejelserne af, hvor besparelser kunne gennemføres, herunder hvorvidt og i hvilket omfang, der kunne og skulle være tale om afskedigelser.

Der var ikke grundlag for kritik af, at virksomheden ikke i de endelige afskedigelsesbreve ikke havde forholdt sig til hver enkelt af de spørgsmål, som medarbejderne havde stillet i deres besvarelsen af ”agter”-skrivelsen.

Det måtte medgives, at begrundelsen i forhold til medarbejderne omkring deres formidlings-evner, kunne fremstå som en anelse ubehagelige for disse, selvom der var anvendt betydelig skånsomhed ved udformningen. Dette udgør imidlertid ikke noget kritikpunkt mod afskedigelsesbrevet, idet Aalborg Zoologiske Have havde været forpligtet til at begrunde sin afgørelse.

Konklusion

På dette grundlag ville opmanden frifinde Aalborg Zoologiske Have.

Parterne og de partsudpegede medlemmer erklærede sig indforstået med, at sagen afsluttes med denne tilkendegivelse, og kendelse blev frafaldet.

Opmanden fandt, at hver part burde bære egne omkostninger for voldgiftsretten, og at parterne burde betale opmandens honorar med halvdelen hver.

Sagen sluttet.

Jon Stokholm